

N:o 148.

Af Herr **J. Bergström**: Om beviljande af anslag till jernvägsanläggning emellan Frövi och Falun.

Riksdagen sistlidet år förklarade den då ifrågakommande jernvägen "Frövi—Falun" vara bland enskilda jernbanor den, som företrädesvis borde ifrågakomma till utförande medelst understöd, som för sådana ansågs högst kunna medgifvas, eller $\frac{1}{4}$ af beräknade anläggningskostnaden; men Riksdagen uttalade tillika den åsigt, att önskligt vore, det jernvägen kunde blifva anlagd utan något Statens bidrag. Vål har en underdånig framställning af utländske män i sådant afseende beträffande den södra delen af banan mellan Frövi och Ludvika vunnit Kongl. Maj:ts nådiga bifall, och ansökning har jemväl blifvit till Kongl. Maj:t inlemnad om koncession för den återstående delen af omförmälda jernväg mellan Ludvika och Falun; men de vilkor, som i berörda ansökningar blifvit framställda och de anspråk på bidrag, som af förstnämnde sökandena blifvit till ortens näringsidkare gjorda, äro utan tvifvel af sådan beskaffenhet, att någon särdeles sannolikhet icke förefinnes derom, att jernvägsanläggningen på grund af berörda koncession och ansökning icke kan komma till utförande. För att åt landet och de delar deraf, som ifrågavarande jernväg är afsedd att genomgå, bereda de viktiga fördelar, som Riksdagen förlidet år vitsordade såsom af anläggningen härflytande, synes det vara mera verksamt att vinna tillämpning och framgång åt den framställning i ämnet, som under den 7 Juli sistlidet år hos Kongl. Maj:t i underdånighet gjordes af Örebro och Kopparbergs läns hushållningssällskaps deputerade om anslag af allmänna medel till $\frac{1}{4}$ af anläggningskostnaden för hela Frövi-Falu-banan. Vid sådant förhållande är det för ändamålet af mycken vikt, att ärendet icke heit och hållet lemnas på anstånd, intilldess sig visat huruvida de begärda koncessionerna i någon mån leda till målet eller endast verka derhän, att ifråga-

varande jernvägsanläggning, oaktadt sitt erkända företräde framför andra i gagneligt inflytande på landets näringar och äldre jernvägstrafik, kommer att derigenom förlora den företrädesrätt till understöd för anläggningen, som Riksdagen redan tillerkänt densamma, att, då behovet deraf inträder, för ändamålet tillgängliga medel, under förutsättning af banans anläggning utan statsbidrag, emellertid redan blifvit använda för andra mindre viktiga jernbanors anläggning. Då beviljandet af det anslag till Frövi-Falu-banan, hvarom läneus hushållningssällskaps deputerade under den 7 Juli sistlidet år hos Kongl. Maj:t i underdånighet gjort ansökning, icke i någon mån hindrar tillgodogörandet af de fördelar för landet, som de sökta koncessionerna kunna bereda, om större eller mindre del af banan derigenom kommer till utförande utan statsbidrag, enär derå belöpande andel af anslaget i sådant fall varder besparadt, men betryggar ett skyndsamt tillgodogörande af anläggningens fördelar åt landet, så finner jag mig föranlåten föreslå:

att Riksdagen måtte för utförande af ofvån omförmälda jernvägsanläggning emellan Frövi och Falun, enligt dertill uppgjort kostnadsförslag, derest sådant icke kommer till utförande till större eller mindre del af sträckningen till följd af derom redan framställda ansökningar utan statsunderstöd, anvisa ett anslag af allmänna medel, motsvarande $\frac{1}{4}$ af den för hela sträckningen beräknade kostnaden.

Stockholm den 28 Januari 1870.

J. Bergström.

N:o 149.

Af Herr Jöns Olsson: Angående framställning till Kongl. Maj:t om stadgande att arrendespanmålen från Upsala och Lunds akademihemman skall lösas efter medelmarkegångspris m. m.

Efter det jag vid 1868 års riksdag väckte motion angående förändring i sättet och villkoren för utgörandet af arrendespanmålen från akademihemman, hvilken motion, intagen i Bihaget till Riksdagens protokoll under N:o 298, af mig förnyades vid sistlidne riksdag och införd under N:o 420 bland Andra Kammarens